

[Landbrugsministeren.]

ramt saadan, at man har Interesse i at overholde Bestemmelserne.

Men jeg har naturligvis ikke noget imod, at man underkaster ogsaa det Spørgsmaal en Forhandling i det Udvalg, der kommer. Dog vil jeg advare imod, at man gaar alt for langt ned og derved gør det tvivlsomt, om man faar gennemført og opretholdt de gode Tilstande, som man fra alle Sider er enig om bør være til Stede paa dette Omraade.

Der er rettet forskellige Spørgsmaal til mig, som efter min Mening vil være bedre egnet til Besvarelse i et Udvalg, og disse enkelte Spørgsmaal skal jeg derfor ikke komme ind paa. Det ærede Medlem Hr. Simonsen (Aarhus) gjorde nogle Bemærkninger angaaende § 5, 2det Stykke. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at denne Bestemmelse er i nøje Overensstemmelse med den nys gennemførte Straffelov; saa jeg tror ikke, at her er nogen Tvivl mulig.

Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen betonedede meget stærkt, at han troede, at i det Arbejde, her skal udføres, er det private Initiativ det bedste; og det samme udtalte ogsaa det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensen, maaske ogsaa andre ærede Talere. Jeg tror ogsaa, at det er rigtigt, men jeg vil dog sige, at jeg kan slutte mig til den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensen fremsatte, at det er nødvendigt, at man gennemfører Lovbestemmelser for at faa Efternølerne med.

Det er netop det, der er Meningen med det foreliggende Lovforslag. Det er rigtigt, som det blev sagt, at naar man ude i det praktiske Liv har gennemført Forbedringer af Kvaliteten, har sørget for at gennemføre Foranstaltninger med det Formaal at sætte os i Stand til at fremstille de bedst mulige Produkter, ikke alene af Hensyn til det indenlandske Marked, men ogsaa af Hensyn til de udenlandske Markeder, viser det sig i Praksis her som alle Vegne, at der er visse Efternølere, som det er vanskeligt at faa med. Derfor bør man ogsaa, som det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensen udtalte, have en Lovbestemmelse, som faar disse Efternølere med.

Ikke mindst i denne Tid, hvor det danske Landbrug har saa megen Modvind, og hvor vi navnlig paa vore Afsætnings-

markeder møder saa megen Modvind, er det efter min Opfattelse nødvendigt, at der gøres det bedst mulige Arbejde for, at vore Produkter bliver saa fine og gode som muligt, og for, at Forholdene ikke alene paa Mejerierne, men ogsaa ude i Staldene er saaledes, at de kan staa for en Kritik. Jeg tror, det er nødvendigt, og jeg har for mit Vedkommende ment, at det var min Pligt at tilbyde min Medvirkning til Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger, at disse Forhold ikke kan være til Hinder for, at vi fremdeles kan opnaa de højeste Priser ude omkring paa Markederne, eller for, at vi bibeholder vore Markeder. Jeg vil meget anbefale, at man her i Folketinget gaar med til et Samarbejde for i denne vanskelige Tid at opnaa et Resultat ikke alene til Fremme for Landbruget, men til Gavn for hele Samfundet.

Kjærgaard-Jensen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for Tilsagnet om Forhandling paa flere af de Punkter, som jeg fremdrog i min Tale. Jeg har absolut ikke underkendt den Betydning, det har, at der udføres et Arbejde for en forbedret Staldhygiejne, tværtimod mener jeg, at det er fortjenstfuldt Arbejde, som gøres i denne Henseende baade af den ene og den anden, og jeg mener for øvrigt ogsaa selv at have været med i dette Arbejde, idet jeg dog til Dato har holdt over tusinde Foredrag om dette Emne.

Den højtærede Landbrugsminister siger, at Trygheden ved Kontrollen er større, naar det er Kommunen, der har ansat de kontrollerende Dyr læger. Heri kan jeg ikke være enig med den højtærede Minister. Jeg kan ikke se, at en Kontrol ved praktiserende Dyr læger, som autoriseres af Landbrugsministeren til at udføre denne Kontrol, ikke skulde være fuldt ud lige saa betryggende som den, der udføres af kommunalt ansatte. I hvert Tilfælde er jeg ganske overbevist om, at de Dyr læger, der paa den Maade bliver ansat til at føre Tilsyn, de almindelige praktiserende Dyr læger, kommer til at virke langt mere og langt bedre efter Hensigten end de kommunalt ansatte; dem kan Landmændene ganske anderledes tale med, og de kan langt bedre faa Landmændene til at gaa ind paa deres Betragtninger end en kommunal Dyr læge, som kommer mere eller mindre som Politi-Bømand.